

مراسم گرامیداشت

روز درختکاری

۱۵ اسفند ماه ۱۳۸۸

نواب. جنگل های انبوه سرسبزی میند

تک درخت یکد و تنها

در این رویای شیرین یاورش باشیم!

تهیه کنندگان:

ریحانه روحی

مرضیه دهقان

مرتضی پورمیرزای

زینت توسلی

نیلوفر عباسی

کاریکاتور:

Roberto Mangosi

کهن چنان خصوصياتی طبیعی دارد که می توان
عجاب مردم ساده را برانگیزد. چنار عظیم ترین
و از پرمترترین درختان ایران است.

دهقانان ایران چنار را شاه درختان می دانند. اما
عظمت چنار تنها دلیل تقدس آن نیست، چنار
هر ساله پوست می اندازد و شاخه های تنومند
آن رنگ سبز روشنی به خود می گیرد. این جوان
شدن هر ساله چنار نیز قداست خاصی به آن
بخشیده است. زیرا حفظ قدرت جوانی یکی از
شرایط لازم برای باروری است و در نتیجه، آن
را مظهر برکت و نعمت بخشیدن ابدی خدایان
و ارواح می سازد.

سخن آخر

من و تو با دست هایمان نهال کوچک را به خاک
سرد اسفند می سپاریم و آفتاب، گرمای خویش
را هدیه راه طولانی اش می کند و آب، با پاکیزگی اش
بدرقه شکفتن اش می شود. زمین سبز، دوست
داشتنی و خیال انگیز است. چشم را نوازش
می دهد و زبان را به تسبیح وا می دارد. ما با
هم در روز درختکاری قراری سبز می گذاریم
و همدیگر را به کاشت و حفظ این موجود
زیبای خداوندی سفارش می کنیم. این قامت
بلند و باشکوه، طلای سبزی است که زیستن،
شکوفایی، حرکت و پویایی را به ما می فهماند.
خداوند این موجود سبز و بابرکت را مایه عبرت،
حکمت و قدرت خویش قرار داده
است و ما نیز در جهت باروری این
حکمت بی نظیر و ارزشمند تلاش
خواهیم کرد.

روز درختکاری :

درخت مظهر زیبایی و حیات و یکی از زیباترین و پرثمرترین نعمتهای بیکران خداوند است که بخش مهمی از نیازهای انسان را برآورده می‌سازد . در ایران، از ۱۵ تا ۲۲ اسفند ماه به عنوان « هفته منابع طبیعی» نامگذاری شده است که نخستین روز این هفته یعنی ۱۵ اسفند «روز درختکاری» است.

در این هفته، نهال انواع درختان، متناسب با شرایط جوی ایران توسط شهرداری بین مردم توزیع می‌شود و شیوه‌های کاشت درخت به علاقه‌مندان آموزش داده می‌شود. آنچه اهمیت درختکاری را در ایران دوچندان کرده است، شرایط آب و هوایی خشک و کم‌باران اغلب مناطق کشور است.

با کاشت درختان سازگار با این وضعیت جوی، می‌توان محیط زیست را لطیف و با طراوت کرد. طبیعت و فضای سبز وسیله‌ای برای بقای بشری و حفظ زیبایی شهر است و به عنوان میراثی ارزشمند به همه انسانها تعلق دارد. درختکاری در ایران دارای پشتوانه‌ای از علایق ملی و سنت تاریخی است، تاریخ نشان می‌دهد که ایرانیان باستان، جشنهای خاصی داشتند و در این جشنها به درختکاری پرداخته و به خاک و زراعت احترام می‌گذاشتند، علاوه بر این درختکاری با اعتقادات مذهبی مردم نیز پیوند دارد، تاحدی که کاشت درخت نوعی عبادت محسوب می‌شود.

درختکاری یکی از سنن پسندیده در اسلام است که به کرات نسبت

به آن در روایات تاکید شده است . قرآن کریم در بیش از بیست آیه به راز رویش گیاهان اشاره می‌کند .

پیامبرصلی الله علیه وآله همچنین فرمودند : هر کس نهالی بکارد، خداوند به مقدار میوه‌ای که از آن درخت به دست می‌آید، در نامه اعمال او پاداش می‌نویسد.

با توجه به اینکه گیاهان ، خصوصاً درختان هم در فرهنگ و هم در فرامین دینی ملل مختلف ، جایگاه خاصی داشته است . اما متأسفانه از زمانی که بشر بدون توجه به اندوخته‌های دینی و فرهنگی خود، تنها به قصد تسلط بر طبیعت و استفاده هر چه بیشتر از آن برای منافعش گام برداشت، تخریب این نعمت الهی روز به روز افزایش یافت و به موجب آن ، بشر هر روز با مشکلات زیست محیطی بیشتری روبه‌رو است.

مطالب یاد شده به روشنی ، وظیفه تک تک ما را در حفظ و حراست از منابع طبیعی موجود ، خصوصاً جنگلها و مراتع و همچنین توسعه پایدار و گسترش این نعمت الهی ، به عنوان یک وظیفه دینی و ملی مشخص می‌کند. بطور خلاصه روز درختکاری بهانه‌ای است برای اینکه ما به محیط زیست احترام گذشته و آنرا احیاء کنیم و یا حداقل نگهداری کنیم. امید است که با تلاش در این جهت ، حتی با کاشتن یک نهال کوچک ، کشوری زیبا و آباد را برای خویش مهیا کنیم که یقیناً کاری پسندیده است.

چنار مقدس ترین درخت ایران

انسان امروزی چنان از طبیعت فاصله گرفته که نسبت به منابع گیاهی از

جمله درختان بی توجه گشته و غالباً از یاد برده که در روزگاری نه چندان دور، درختان نه فقط نقشی زیست محیطی بلکه اعتقادی در زندگی آدمی داشته‌اند. در میان تمام ملت‌های بشری درخت در باورهای اعتقادی چندان رسوخ کرده بود که هاله‌ای از تقدس پیرامون آن را فرا می‌گرفت. هر ملتی غالباً با توجه به اقلیم خود یک نوع درخت را بیش از سایر درختان محترم می‌شمرد. در ایران، درخت چنار و سرو از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و هستند.

بلوط در میان سلتی‌ها، بابونه در میان آلمانی‌ها، زبان گنجشک در میان ملل اسکاندیناوی، زیتون در میان مسلمانان، درخت عرعر و غان در سبیری، همه جزو درختان مقدس‌اند. همه این درختان در چند ویژگی مشترک‌اند. از همه بارزتر نوزایی هر ساله آنهاست.

مرگ درختان در زمستان و تولد دوباره آنها با فصل بهار درخت را همواره به نمادی از زندگی و جاودانگی تبدیل کرده و جایگاه خاصی بدان بخشیده است. از طرفی، تمامی درختانی که به نوعی مقدس بوده‌اند، معمولاً درختانی بزرگ با عمری طولانی هستند. انسان از قدیم برای درختان وجود روان را قائل بوده است. اعتقادی که به اساطیر و قصه‌های مردم نیز راه یافته است. مثلاً در آفریقا، درخت نارگیل را دارای روان و زندگی بخش می‌دانند و افکندن یک درخت نارگیل برابر با مادرکشی است.

در میان بسیاری از ملل از جمله در فیلیپین اعتقاد بوده که ارواح در گذشتگان بر نوک بلندترین درختان زندگی می‌کنند. چنار

